

1893-01-21

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Mindt

Arkivplacering:

Mappe 27 nr- 8a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 27 Nr. 8A

Mindst. 21 Jan 1893.

1893
Kære Jakob!
Som du kan se, er dette brev skrevet af mig, og det er ikke en kopi af det, som du har sendt mig. Det er en original, som jeg har skrevet i din bortevejret.

Di skal - om end selv - dog ogsaa have
en personlig Hilsen og Lykønskning fra mig
Bød Agneth og Rasm er to Hopper, men når
jeg betænker at A. allerede har født 5 Børn
til Verden i de 5-6-7 år, som jeg har været gift
i, så præsenterer jeg Gevær men med
di Gurke, at hun nu måtte hvile lidt på
sine Laurbar, som hun har tjent med
Arbejde. Ellers er det jo fyldt, og hun
kun prægtig Gæde vil ikke end mere
med Guds Hjælp blive for di to små Søstre,
i det der den 7. i det indpræntende den
fornudder Arbejdighed for Søstrene udgør
fordi di er små Piger, thi ender den skal
elles nok plette Foragt ind: den for Søster
og jeg betænker, at jeg holder af den gamle
dags Arbejdighed for Rinder, som dog, i den
Forklemt for di gamle Berge, er
di bedste.

Ja jeg har forresten en beklædning
til dit Brev, en Formaning, som du må

Se at Komme blivende med som Di brede
Kan men især ved at følge den. Dit gælder
Dine Billeder - de to store Figur-billeder.
Jeg har seer tænkt på, at Di skulde
være på at få dem færdige, og på hvor forkeget
det var. For ser Du i første Række skal
vi gøre vore Billeder så gode som muligt,
men i anden Række kommer skam så Men
synes til Du fri Udstillung, og det har ingen
af os Lov til at smige af mig, når da ikke lig-
som i Høden banker på Døren.
Og vel best vil selv med vor personlige Forside
for Gode og på i Længden dit betale mig best
som tjener vor Udstillung til mest Både.
Hvadover spurgte mig hvad jeg havde,
og jeg måtte tilstå, at jeg havde skudt
meget, men at jeg heller end gerne vilde
sætte det desto mere, og det er det forstaa-
det skæde at - nej du velignede Maler-
stines Skyld (for jeg beder jo Gid velignede
du, og det gør han ogsaa nok) - men lige
godt er det dens Skyld ene og alene,
at jeg ikke har kunne komme til at
male for i Gode. Endin gør Hænderne
kem og arbejder omkring mig. Men
Konst gamle Ven, der er et Haar af
Lys og en dybt Plads, og jeg nyder det

og agter at frembringe verdensrygtend,
Mesterværker der.

Nå, hvad kanover - man fortællt at
ingen af de andre "håndkæller noget",
han lod sig at vide Besked. Og se det
er jo en gal Historie, og jeg fortør ikke,
at troværdelig alle skildre han har
den Slags tingene fræet fortæller dringer
som jeg, der trods, flerkænderværker
Ligende, at jeg magelig kunne blive pænt
jorden Måned, og nu har det vant 3.
Jeg vil ikke tale om kvaliteten der har blot
siget mine Finanser. Men skid med det,
da det nu er godt.

Bygge et Kunstværk er lidet, idet vi
lyg at han noget at prætte viden, det er
det skabningsværket for den Renover,
allene i Tjor var den - mellem os
sagt, sløj, du tæller ikke et Skid med den.
Derfor må du, der har noget, lægge
Ryg til i det. Kom du to Billeder,
anser jeg ikke blot udtællingen for
reddet, men jeg anser du for at blive
vidmerket. Derfor er min indtrængende
Formaning du, at du gør det for at
jorden færdige, så vidt du kan, idet at
det lider derved. - Jeg tror nu kun du

vil vude, thi de er der jo begge, de
er kun din noget -- ja jeg vil ikke lide
vidløftige og omstændige grundighed, -- som
i din egen Opine lader den mangl. rækkefølge
Husk hvor du aldrig altsid igennem dag
bad mig gøre det forsk' med lidt -- min
sandhed, om Kaarna og Pensionsgælden
da ialfald.

Ja min Belyselse er egentlig den,
at jeg synes du ofte ser for prøvel på
Forholdene, du har ikke nogen anden
Lyk til at offer noget for det Kunst-
ner samfund du tilhører. Du er ganske
vist i vor Opine en pænsagend Kunstner
men dog ikke hørt over de Hensyn især
må tage. Du har en lidt stikken Måde
at værge for dig på, når man vil have
hjælp til de Byrder med os andre. Jeg vil
stær at jeg ikke rigtig kunde lide dig den dag
da Svends og jeg vilde have dig med til Christiania
Udstillingen. Nå -- du var nu ikke rask, de
må man huske. Men herre gud -- især
sender jo det bedste vi har i den Hensyn
og når du mangler på en repræsentativ
Udstilling, så er du ikke repræsentativ
nok, men når du måder med et lille mindre
betydeligt Billed. Jeg belysede dig ikke, at
du ingen større Arbejder har kunnet

penetration i disse år ved Liden af
de to store Figurbilleder der malet
paa Sile og i j, der maagly kunde have
haft Glammings Tuisura forbygt, og af
Resultatet ikke so ra meget bedre ^{forhold til hvar} ~~forhold~~
er anvendt Arbejds paa det, naar det kan
nu ikke nytte at tal om, Arbejds maaden
ma enhver om, og have sin frihed maanen,
men kan der hidsky, at hvis ikke anden haardt
figget sig til det, var ikke Tequingen af
Paradiset med Reberus Kommu paa den
førte fri Uden. og ikke Faardt med Eva paa den
anden. Jeg synes, det er ikke raad, om
der nu atter i år kun vil laad sig repræsen-
tere ved nogle smaa meget kenne og
prode men dog ikke uden betydelige ^{noget}
Landskaber. I fri Uden. Maadville vist,
brad der der bit, om ikke isands haardt
fjeldet lidt extra sammen til dem paa Uj;
A° den Rom - gør nu saltfæd de
gammeltstændt og, Billedet for-
drag i dem Uinteret og se se hvad
der formår, når Ujret bliver uildede, med
in store.
I den hele syng i, at der mangler det til-
stokkelige Følles af Ansvar over for vor

og so har den uiddet vand begynder sig med at indstille paa Uinteret
15. Ujret

Udstilling hos de fleste Deltagere. Det er
som om den ene støber på at den anden
skal klan Arterne. Jeg har vistelig
haft Dampere oppe til Tiden; jeg har
delt nogen glimrende Mest. i For, men
dog gav mit Håndværk billedet nogen
Auleledning til Omtale og Fuldensse.
Det er ikke af de jeg selv holder mest af,
(jg tror også jg fortrækker Studeid)
- men ialt fald Kunst jg ikke gør det
bedst. Jg god du selv forresten Specula-
tion at se på til Rjoberkhan og at
tag imod Illustrationer, Udstavens
hvilket Arbejde er skildret ^{ved} mig. Jg
kan med de bedste Hvergtes om
at male Figurbilleder og bragt de
for mine Finansiære stor Offeriden
Auleledning. Sagen er, at jg er i spede-
Bisk, og jg indretter mig Dind, - således,
at der i der, - men jg har vistelig bestemt
Udstillings Tare for Ope. Et sagde
mig i For, at man havde haft ord af,
at jg malede Salgsbilleder, og at jg
Ariction, istemt for at male til Duffe.
Jg indenimod det, jg god indenimod
derover, men jg selv Gald til Oprede

Katzen og møtte skaffte Tunge, og
nuur Kibet bli i alle Tilfæld, ikke du
^{aller} ubetydeligt, skønd du kunde være bleven
ganske anderledes.

Jeg endda som så gerne min egen Maag
ke over for du fri, men jeg er vge. i en
så ander liz ändeli, Gøring i disse år,
og er miltig ved at forløfte mig på Gjø-
ver som er forsten for mig, og vände mig
derunder idet at fö Rindtates deraf. I
Tugur kan jo ven forseligt til at
prøsten betydeligt Ustere, mindst på
Klokkeslet; men når man kan den,
guör det synes som om man kendt
fö den ferdig, så kan man et
Ansvar, som man skal betænk
sig på at skjed på sig.

Vi på du fri, lader jo til at kan fö
alle Broer brude af bog os.

Vi möpennad, og lamms i min
Udstilling kan det ven skaber mange
for det hele. Sker for oppt i Navn
en god Bøn til Vorherre og vi Hörd
på Vohd!.

I den Rom, dets herrens smager og
 kauske ikke, men jⁱ var nu v^{er}d at
 komme med det, som du var, og det vil
 være meget fornuftigt om du tog en gammel
 Ven du ild op, og det ligner dig ikke heller,
 Lag og et godt Ord ind for mig hos din
 søds Hustru, thi Hustru holder, som
 rimeligt er, op på den af at man angribes
 den Mand. - Agnets er nu rigtig nok en
 op på den fornuftig Hustru.

Tak for med, du er meget klogt.
 Vi er alle gode for raste, her gaaer
 nogen af i betændelse i mellem og
 men jⁱ tror ikke du v^{er} stemt. Til og jⁱ
 histil godt for, men jⁱ skal all^{er} sig
 han om det.

Og så kun Farvel og k^{er}st
 Hilsen,

Et Favntag til jer alle - den
 nyfode indregnet -

Fra din gamle
 Ven
 Villem Vige.

Jⁱ m^{er}ke et to Meumdesped Brødes
 af en Sø - Følge skal du h^{er}d. -
 Deres går jⁱ skal med Ophæng. Skal for
 og k^{er}st. B^{er}ig med det. Det forberedes
 is med det andet.

Jⁱ har en Balle y^{er} ildes om en Sandokalen d. 10. v. Nu er det en k^{er}st
 mig den her for jⁱ protot for B^{er}ig med, kan jⁱ v^{er} stemt. Skal og op
 vil den gamle Hustru, om v^{er} stemt Hustru. Skal for jⁱ ikke love.